

UOHSX00KHV5F

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0152/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-43512/2024/162

Brno 15. 11. 2024

V řízení o rozkladu ze dne 13. 9. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj**, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha, ve správním řízení zastoupeno na základě plné moci ze dne 24. 11. 2023 společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0491/2024/VZ, č. j. ÚOHS-33495/2024/500 ze dne 2. 9. 2024, ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů při zadávání veřejné zakázky „**Softwarové prostředí pro sdílení informací a dat**“ v jednacím řízení bez uveřejnění, jehož oznámení o výsledku bylo odesláno k uveřejnění dne 10. 11. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 11. 2023 pod ev. č. Z2023-051898, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 15. 11. 2023 pod ev. č. 2023/S 220-692464,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0491/2024/VZ, č. j. ÚOHS-33495/2024/500 ze dne 2. 9. 2024

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Obviněný – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha, ve správním řízení zastoupeno na základě plné moci ze dne 24. 11. 2023 společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1 (dále jako „**obviněný**“ nebo též „**zadavatel**“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) zahájil dne 2. 11. 2023 odesláním výzvy k jednání z téhož dne (dále jen „**výzva k jednání**“) jednací řízení bez uveřejnění (dále jen „**JŘBU**“) za účelem zadání veřejné zakázky „Softwarové prostředí pro sdílení informací a dat“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 3. 11. 2023 obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem – InQool, a.s., IČO 29222389, se sídlem Svatopetrská 35/7, 617 00 Brno (dále jen „**vybraný dodavatel**“) – smlouvu označenou jako „SMLOUVA O PROVÁDĚCÍM PROJEKTU, VÝVOJI A IMPLEMENTACI INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ PRO DIGITALIZACI STAVEBNÍHO ŘÍZENÍ“ na realizaci veřejné zakázky (dále jen „**smlouva**“).
3. Předmětem smlouvy je dle čl. 2.1 smlouvy dílo spočívající ve vývoji a dodání systémů specifikovaných v příloze č. 1 smlouvy a provedení dalších souvisejících činností a věcí, které jsou výslovně uvedeny v příloze č. 1 smlouvy a v článku 2.2. smlouvy.
4. Dne 10. 11. 2023 bylo odesláno k uveřejnění a dne 13. 11. 2023 bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno oznámení o výsledku zadávacího řízení pod ev. č. Z2023-051898 (dále jen „**oznámení o výsledku zadávacího řízení**“). V Úředním věstníku Evropské unie bylo oznámení uveřejněno dne 15. 11. 2023 pod ev. č. 2023/S 220-692464.
5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 248 a § 270 odst. 5 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona a k projednání přestupků podle zákona, vydal dne 5. 3. 2024 ve společném správním řízení sp.zn. ÚOHS-S0788/2023/VZ rozhodnutí č. j. ÚOHS-09980/2024/500 (dále jen „**rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0788/2023/VZ**“). Úřad ve výroku I. tohoto rozhodnutí podle § 264 odst. 1 zákona uložil zadavateli zákaz plnění smlouvy mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem a stanovil lhůtu 4 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí podle § 264 odst. 3 zákona, jejímž uplynutím bude plnění smlouvy zakázáno. Rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0788/2023/VZ bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu

sp. zn. ÚOHS-R0051/2024/VZ, č. j. ÚOHS-20790/2024/162 ze dne 23. 5. 2024 (dále jen „**rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0051/2024/VZ**“).

6. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku, dne 24. 6. 2024 vydal příkaz č. j. ÚOHS-24807/2024/500 z téhož dne (dále „**příkaz**“), kterým ve výroku I rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky dle § 55 zákona, když veřejnou zakázku zadanou v JŘBU zadal v JŘBU, aniž by pro její zadání byly splněny podmínky k použití tohoto druhu zadávacího řízení stanovené v zákoně a výrokem II obviněnému uložil za spáchání přestupku pokutu ve výši 1 200 000 Kč. Příkaz byl obviněnému doručen dne 24. 6. 2024 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a § 150 odst. 1 správního řádu a ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“), zahájeno správní řízení o přestupku z moci úřední vedené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0491/2024/VZ.
7. Dne 2. 7. 2024 podal obviněný proti příkazu odpor.

II. Napadené rozhodnutí

8. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 2. 9. 2024 rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0491/2024/VZ, č. j. ÚOHS-33495/2024/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
9. Úřad výrokem I napadeného rozhodnutí rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 55 zákona, když veřejnou zakázku zadal v JŘBU, aniž by pro její zadání byly splněny podmínky k použití tohoto druhu zadávacího řízení stanovené v zákoně, když zadavatel použil pro zadání veřejné zakázky JŘBU s odkazem na § 63 odst. 5 zákona, tj. že postup v JŘBU byl nezbytný v důsledku krajně naléhavé okolnosti, kterou zadavatel nezpůsobil, ačkoliv zadavatel vznik krajně naléhavé okolnosti způsobil sám tím, že v předchozím zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Zajištění digitalizace stavebního řízení (DSŘ)“ (dále jen „**DSŘ**“) zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 3. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 3. 2023 pod ev. č. Z2023-001086, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 29. 3. 2023 pod ev. č. 2023/S 063-188074, ve znění pozdějších oprav, postupoval v rozporu se zákonem, a proto bylo předchozí zadávací řízení na výše uvedenou veřejnou zakázku zadávanou v otevřeném řízení zrušeno, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a dne 3. 11. 2023 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem smlouvu.
10. Výrokem II Úřad obviněnému uložil za spáchání přestupku pokutu ve výši 1 000 000 Kč.
11. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad obviněnému uložil uhradit paušální náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

III. Rozklad obviněného

12. Dne 13. 9. 2024 obdržel Úřad rozklad obviněného z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 2. 9. 2024. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

13. Obviněný podává rozklad proti napadenému rozhodnutí v celém jeho rozsahu. Obviněný namítá, že výrok I napadeného rozhodnutí je založen na nesprávné aplikaci § 268 odst. 1 písm. a) zákona, jelikož Úřad nesprávně posoudil naplnění znaků skutkové podstaty přestupku, tj. otázku (ne)způsobení okolností způsobujících vznik krajní naléhavosti, jelikož postup obviněného determinovaly objektivní okolnosti, jejichž vznik mu nelze přičítat k tíži. Úřad dle obviněného též nesprávně posoudil otázku potenciality ovlivnění výběru dodavatele, když nezohlednil okolnosti, které vylučují, aby jiný dodavatel podal ekonomicky výhodnější nabídku pro veřejnou zakázku. Výběr dodavatele byl založen na výsledcích (předcházejícího) otevřeného řízení a uzavřením smlouvy nebyl ovlivněn výběr dodavatele s ekonomicky nejvýhodnější nabídkou.
14. Obviněný uvádí, že v době zahájení soutěžních dialogů nebylo zřejmé, jakého výsledku má ohledně informačního systému stavebního řízení (dále jen „ISSŘ“) dosáhnout a dále mohl pokročit až po novelizaci zákona a po souhlasném stanovisku odboru Hlavního architekta e-governmentu (dále jen „OHA“). Otázka posuzovaná v přestupkovém řízení přitom není totožná s otázkou posuzovanou v řízení o uložení zákazu plnění smlouvy.
15. Dle obviněného Úřad nesprávně zjistil skutkový stav/dospěl k nesprávnému posouzení, jelikož příčinu krajní naléhavosti klade za vinu zadavateli a dovozuje, že zrušil soutěžní dialogy a nezahájil otevřené řízení včas. Napadené rozhodnutí je též v rozporu s rozhodnutími sp. zn. ÚOHS-S0845/2023/VZ a ÚOHS-S0849/2023/VZ, v nichž Úřad konstatoval, že důvody zrušení soutěžních dialogů jsou objektivní a že zahájení otevřeného řízení bylo správné.
16. Obviněný uvádí, že veřejnou zakázku zahrnující ISSŘ, tj. stěžejní část veřejné zakázky, nemohl zahájit dříve s ohledem na novelu struktury stavebních úřadů, kterou byl nucen reflektovat a otevřené řízení bylo vzhledem ke stanoveným termínům jediné realizovatelné řešení.
17. Obviněný postupoval v JŘBU v souladu s § 63 odst. 5 zákona, stav krajní naléhavosti nezpůsobil. Okolnosti, které vyvolaly potřebu nového řešení, vznikly nezávisle na jeho vůli, šlo o objektivní okolnosti (zejm. legislativní změna) a byl nucen zrušit soutěžní dialogy. V objektivně naléhavé situaci se obviněný ocitl již v otevřeném řízení, které objektivně nemohl zahájit v takovém předstihu, aby do jeho harmonogramu vměstnal i přezkum před Úřadem.
18. Po zrušení soutěžních dialogů obviněný zahájil otevřené řízení v nejkratším možném čase, flexibilní podmínky plnění však Úřad shledal jako nezákonné (rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0788/2023/VZ), jde o překvapivý závěr. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč by postupem obviněného v otevřeném řízení mělo dojít k zavinění krajní naléhavosti.
19. Úvahy Úřadu, že se obviněný mohl pokusit o odložení účinnosti ust. zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „**stavební zákon**“), jsou nepatřičné a překračuje jimi pravomoc vykonávání dozoru dle zákona. Obviněný též namítá nedůvodný odklon od judikatury i správní praxe Úřadu, tj. rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0089/2021/VZ a ÚOHS-S0081/2021/VZ a rozsudků sp. zn. 29 Af 75/2021, 29 Af 74 /2021 a 29 Af 42/2022; napadené rozhodnutí je v rozporu se zásadou legitimního očekávání.
20. Obviněný namítá, že zadáním veřejné zakázky v JŘBU nemohl ovlivnit výběr dodavatele. Vybraný dodavatel obstál v otevřeném řízení, jeho nabídka byla ekonomicky nejvýhodnější. Potentialita vlivu na výběr dodavatele musí být racionální, nikoliv jen spekulativní.

V napadeném rozhodnutí absentuje odůvodnění reálného dopadu na výběr dodavatele. Obviněný nenaplnil znaky skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.

21. Ve vztahu k výroku II napadeného rozhodnutí Úřad dle obviněného nesprávně aplikuje § 37 až § 40 zákona o přestupcích, když zohledňuje nerelevantní skutečnosti. Dále obviněný namítá, že Úřad jen okrajově reaguje na jeho argumentaci, věcně nezohledňuje zásadní skutkové okolnosti a pomíjí odkazovanou judikaturu a rozhodnutí Úřadu.
22. Dále též obviněný namítá nepřiměřenou výši uložené pokuty a nedostatečné odůvodnění. Úřad vytýká omezení hospodářské soutěže, ovšem druhý dodavatel, Expert & Partner, svou nabídku podmínil změnou zadávacích podmínek, které obviněný ponechal v JŘBU beze změny. Argumentace, že by Expert & Partner mohla podat výhodnější nabídku, je neopodstatněná.
23. Dle obviněného Úřad nezohlednil rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0113/2024/VZ. Zadavatel postavení gestora stavebního zákona nezneužil a akcentuje zásadu rovného zacházení; došlo k nesprávné aplikaci přestupkového zákona. Vzhledem k maximální ceně sjednané ve smlouvě a k rozsahu dodaných plnění smlouvy je pokuta nepřiměřená a přísná a s ohledem na okolnosti případu není legitimně odůvodnitelná.

Závěr rozkladu

24. V podaném rozkladu obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil dle § 257 písm. f) zákona.

IV. Řízení o rozkladu

25. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis společně se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

26. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byla podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumána správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí v plném rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
27. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč nebylo nepřistoupeno ke změně ani ke zrušení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

K výroku I napadeného rozhodnutí

28. V daném případě lze setrvat na správnosti právního závěru výroku I napadeného rozhodnutí, že v daném případě se obviněný dopustil přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, a to tím,

že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky v JŘBU, když nebyly splněny zákonné podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení.

29. Argumenty uplatněné obviněným v rozkladu jsou ve své podstatě shodné s argumenty již uplatněnými v průběhu vedeného správního řízení, s nimiž se Úřad již vypořádal.
30. JŘBU je ze své povahy nejméně transparentním a pro hospodářskou soutěž nejméně „otevřeným“ druhem zadávacího řízení, který lze dle § 55 zákona zvolit jen za naplnění taxativně stanovených podmínek a k jehož užití by mělo docházet v ojedinělých případech. Současně je tento druh zadávacího řízení postupem podle zákona nejméně formalizovaným a nejméně kontrolovatelným. V JŘBU zadavatel vyzývá k jednání jednoho dodavatele, nebo jejich omezený okruh, jedná se tedy o zadávací řízení, při kterém dochází k výraznému omezení hospodářské soutěže. Podmínky pro užití JŘBU nelze vykládat extenzivně, aby bylo zamezeno nechtěnému omezení hospodářské soutěže. Užití JŘBU je tak možné jen tehdy, nelze-li zadání veřejné zakázky dosáhnout transparentnějším a méně omezujícím způsobem, tedy v rámci jiného druhu zadávacího řízení dle zákona, za současného splnění zákonných podmínek pro užití JŘBU.
31. Lze opakovaně uvést, že zákon umožňuje zadavateli užití JŘBU jen za předpokladu naplnění zákonných podmínek. V případě postupu dle § 63 odst. 5 zákona, který ve věci veřejné zakázky deklaroval obviněný, je nutné kumulativní naplnění následujících podmínek: (i) je to nezbytné v důsledku krajně naléhavé okolnosti, (ii) kterou zadavatel nemohl předvídat a ani ji nezpůsobil, a (iii) nelze dodržet lhůty pro otevřené řízení, užší řízení nebo jednací řízení s uveřejněním. Rozhodným tedy je posouzení, zda byly (všechny) tyto podmínky splněny, přičemž v nynějším případě je třeba uzavřít, že nikoliv.

Existence krajně naléhavé okolnosti

32. V proběhlém řízení přitom bylo konstatováno, že první podmínka, tj. existence krajně naléhavé okolnosti, byla v daném případě splněna, tj. že se v daném případě veřejné zakázky situace jevila skutečně jako krajně naléhavá. Bylo konstatováno, že v dané situaci může v důsledku nedodání ISSŘ dojít k takovému omezení činnosti stavebních úřadů, které by mohlo mít vliv na stavební řízení v celorepublikovém rozsahu a mít velmi významný negativní dopad na občany České republiky (resp. stavebníky) a zprostředkovaně i na výkonnost ekonomiky České republiky. V důsledku nemožnosti uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky DSŘ (ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0321/2023/VZ byl obviněnému rozhodnutím ze dne 5. 9. 2023 uložen zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku DSŘ) se tedy obviněný ocitl v krajně naléhavé situaci, kdy již nemohl – s výjimkou odložení účinnosti relevantních ustanovení stavebního zákona – zajistit realizaci procesů vyplývajících ze stavebního zákona vztahujících se k využívání informačních systémů veřejné správy ve věcech územního plánování a stavebního řádu do 1. 7. 2024. Dle harmonogramu veřejné zakázky DSŘ bylo v plánu, že plnění odpovídající nyní posuzované veřejné zakázce bude dodáno do 10 měsíců od podpisu smlouvy. Tento časový prostor již obviněnému ke dni podpisu smlouvy na nyní šetřenou veřejnou zakázku zadávanou v JŘBU prokazatelně nezbýval.
33. S uvedeným závěrem se lze ztotožnit, v detailu lze odkázat na dotčené body 65 až 71 napadeného rozhodnutí, a tyto závěry lze převzít i na tomto místě. Skutečnost, že v daném případě nastala krajně naléhavá okolnost, tedy není v řízení sporná, ostatně tento závěr

nenapadá ani obviněný v rozkladu. Sporné ovšem je, z jaké příčiny ona krajně naléhavá okolnost nastala.

K námitce (ne)způsobení okolností způsobujících vznik krajní naléhavosti

34. Obviněný v daném případě zpochybňuje právě závěr Úřadu o nenaplnění další podmínky, tj. že krajně naléhavou okolnost zadavatel nezpůsobil sám. Úřad totiž v řízení o přestupku vyšel z toho závěru, že obviněný krajně naléhavou situaci způsobil, tj. se do této krajně naléhavé situace sám dostal, a to zejména již nezákonným nastavením zadávacích podmínek v předcházejícím otevřeném řízení na veřejnou zakázku DSŘ. Právě obviněným nastavené nezákonné zadávací podmínky v otevřeném řízení na veřejnou zakázku DSŘ a na to navazující sled dalších úkonů (podané námitky, následně vedené správní řízení a zrušení otevřeného řízení na DSŘ) způsobil, že se obviněný ocitl v krajně naléhavé situaci.
35. Obviněný naopak v rozkladu tvrdí, že krajně naléhavá situace vznikla z důvodu objektivních okolností (povinnost dodržení termínů dle novely stavebního zákona), přičemž obviněný uvádí, že se v *naléhavé situaci ocitl* již v otevřeném řízení, a to i s ohledem na zahájené správní řízení ohledně otevřeného řízení na veřejnou zakázku DSŘ (viz body 20 a 40 rozkladu).
36. Z argumentace obviněného je zřejmé, že se dotýká jednak důvodů vzniku krajně naléhavé okolnosti, jednak časového okamžiku, kdy tato okolnost nastala (např. jestli vznikla již s podáním námitek či s podáním návrhu proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky DSŘ, či až později s uložením zakazu uzavřít smlouvu ve správním řízení, jež bylo tímto návrhem zahájeno). Tyto dvě roviny je třeba rozlišovat. Krajně naléhavá okolnost vznikla tehdy, když se vyčerpal časový prostor, kdy ještě bylo možno použít k zadání zakázky řádný zadávací postup. Důvody krajně naléhavé situace jsou potom skutečnosti, pro které se obviněný dostal do situace, kdy už řádný zadávací postup použít nemohl, a nezbývalo mu než použít JŘBU.
37. K otázce přesného **okamžiku vzniku** krajně naléhavé okolnosti lze uvést, že Úřad se zabýval toliko tím, že v den uzavření smlouvy na veřejnou zakázku v JŘBU (3. 11. 2023) již obviněný v krajně naléhavé situaci byl (bod 71 napadeného rozhodnutí). Zaprvé, čistě formálně-právně je pro zákonnost použití JŘBU rozhodující, zda krajně naléhavá okolnost existovala v den jeho zahájení (odeslání výzvy k jednání). K tomu však došlo o den dříve, než je den, ke kterému tuto otázku zkoumal Úřad, tedy dne 2. 11. 2023. S ohledem na to, o jaký druh naléhavé situace šlo (tj. že obviněný uzavíral smlouvu až v listopadu 2023, tedy o několik měsíců přesáhl nejzazší termín uzavření smlouvy stanovený tak, aby plnění zakázky bylo funkční k 1. 7. 2024), lze tuto nepřesnost pominout. Zadruhé, má-li argumentace obviněného v bodě 40 rozkladu snad směřovat k tomu, že krajně naléhavá okolnost jakožto důvod pro použití JŘBU vznikla již dříve, než v listopadu 2023, je třeba říci, že obviněnému by nebylo v nynějším správním řízení o přestupku nikterak ku prospěchu, pokud by byl vznik krajně naléhavé okolnosti zjištěn ke dřívějšímu datu, než k jakému jej zjistil Úřad. Důležitá zkrátka je, že tu naléhavá situace byla v okamžiku, kdy obviněný zahájil JŘBU. A o tom sporu není.
38. K otázce **důvodů vzniku** krajně naléhavé situace lze předně stručně zopakovat následující skutečnosti.
39. Obviněný původně zahájil zadávací řízení na více veřejných zakázek na jednotlivé informační systémy DSŘ formou soutěžních dialogů, následně zadávací řízení na předmětné veřejné zakázky zrušil a dne 24. 3. 2023 zahájil otevřené zadávací řízení na veřejnou zakázku DSŘ.

V rozhodnutí, kterým Úřad zrušil otevřené zadávací řízení na veřejnou zakázku DSŘ (rozhodnutí č. j. ÚOHS-33680/2023/500 ze dne 5. 9. 2023, sp. zn. ÚOHS-S0321/2023/VZ, potvrzené rozhodnutím o rozkladu č. j. ÚOHS-45805/2023/163 ze dne 20. 11. 2023, sp. zn. ÚOHS-R0129/2023/VZ), Úřad konstatoval, že obviněný porušil zákon tím, že nestanovil a neposkytl zadávací podmínky dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Ve věci žaloby proti tomuto rozhodnutí rozhodl Krajský soud v Brně rozsudkem č. j. 62 Af 2/2024-144 ze dne 3. 10. 2024 tak, že žalobu zamítl jako nedůvodnou, přičemž uvedl, že sdílí závěry Úřadu, které pokládá za zákonné a odpovídající skutkovým zjištěním. Soud konstatoval, že v „*posuzované věci nebylo dovozeno nikterak marginální pochybení žalobce; žalobce nastavil zadávací podmínky v rozporu se ZZVZ, čímž nepřípustně omezil okruh potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku. Jestliže byly podmínky zadávacího řízení nastaveny v rozporu se ZZVZ (a v tomto ohledu zdejší soud závěry žalovaného bez výhrad sdílí), pak – v situaci, kdy již uplynula lhůta pro podání nabídek – je zrušení zadávacího řízení jedinou možností, jak závadný stav napravit, tj. hospodářskou soutěž otevřít ve prospěch těch dodavatelů, kterým byla z důvodu nezákonného postupu žalobce odepřena možnost účasti v zadávacím řízení*“. S odlišným názorem obviněného, který prezentuje i v bodech 43 a násl. rozkladu, se tedy neztotožnil ani Krajský soud v Brně. S přihlédnutím ke stanovisku Krajského soudu v Brně tedy není důvod, pro který by měly být závěry v otázce nezákonného nastavení zadávacích podmínek v zadávacím řízení na zakázku DSŘ revidovány.

40. Úřad správně učinil i závěr navazující, tedy že obviněný se nezákonným nastavením zadávacích podmínek, jež vyústilo zejm. ve zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku DSŘ ze strany Úřadu, sám postavil do situace, ve které dle svého vyjádření neměl jinou možnost než poptat požadované plnění v JŘBU. Krajně naléhavá okolnost vznikla z důvodu, že obviněný nemohl po určitou dobu během otevřeného řízení na veřejnou zakázku DSŘ, které bylo navíc i Úřadem zrušeno, uzavřít smlouvu, čímž ztratil časový prostor k obstarání nyní šetřené veřejné zakázky řádným postupem. Zákaz uzavřít smlouvu v otevřeném řízení vyplynul jednak z tzv. blokačních lhůt stanovených v § 246 zákona, jednak pak přímo z rozhodnutí Úřadu vydaného ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0321/2023/VZ. Skutečnost, že vůbec došlo k zahájení tohoto správního řízení, způsobil nicméně sám obviněný právě tím, že nastavil určité zadávací podmínky veřejné zakázky DSŘ nezákonně. Důvod vzniku krajně naléhavé okolnosti tedy neleží (alespoň ne primárně), jak by se třeba mohlo z určitého úhlu pohledu zdát, v dalších, v napadeném rozhodnutí zmiňovaných skutečnostech, jako je zrušení původních soutěžních dialogů či stanovení ambiciózních termínů pro uvedení digitalizace stavebního řízení do praxe. Tyto okolnosti však významně přispěly k tomu, že se obviněný nakonec ocitl v situaci, kdy mu nezbylo než použít mimořádný zadávací postup, tedy JŘBU, aniž by však k tomu byly splněny zákonné podmínky.
41. Pokud jde o zrušení soutěžních dialogů, pak není pravdivou námitka obviněného, že Úřad dovozuje, že příčina časové tísně DSŘ (tj. naléhavé situace) plyne již ze zrušení soutěžních dialogů. Takovýto závěr Úřad nečiní. Úřad pouze konstatoval zjištěné skutečnosti a zdůraznil, že je třeba pamatovat na základní tezi obezřetného postupu zadavatele snažícího se vzniku krajně naléhavé situace předcházet. Lze přitom uvést, že obviněný měl nepochybně vícero možností, např. možnosti jiného postupu ohledně soutěžních dialogů, nebo se případně mohl pokusit o vyjednání realizovatelnějšího časového plánu pro realizaci předmětu plnění veřejné

zakázky, jak ještě bude detailněji uvedeno níže. Úřad přitom obviněnému nenutí (jediný) povinný postup ohledně veřejné zakázky, to ostatně náleží toliko zadavateli, avšak ten také nese odpovědnost za to, že se rozhodne pro postup, jenž bude souladný se zákonem.

42. Opakovaně lze zdůraznit, že pokud by obviněný při nastavení zadávacích podmínek na veřejnou zakázku DSŘ postupoval dle zákona a nastavil by zadávací podmínky v souladu se zákonem, nedošlo by k uložení nápravných opatření za strany Úřadu v podobě zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku DSŘ, a obviněný by se tak neocítl v obtížné situaci, kdy za jedinou možnou cestu považoval postup v JŘBU. Obviněný byl a je povinen postupovat v souladu se zákonem a v případě, že této povinnosti nedostojí a zákon poruší, nese případné negativní konsekvence takového postupu.
43. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že (mj. dle rozhodnutí sp. zn. ÚOHS S0321/2023/VZ) již v rámci předběžných tržních konzultací (dále jen „PTK“) týkajících se veřejné zakázky DSŘ a v rámci žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace byl obviněný upozorňován na značnou problematičnost stanovených zadávacích podmínek a evidentně tak získal zjevné signály, že pro relevantní trh jsou stanovené zadávací podmínky stěžejí akceptovatelné a že mohou zásadním způsobem omezovat soutěž o veřejnou zakázku DSŘ. Zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku DSŘ Úřadem na základě podaného návrhu tak mohl obviněný sotva považovat za překvapivé. Obviněný tedy **věděl již předem o pochybnostech stran zákonnosti nastavených zadávacích podmínek, a i přesto uvedené výhrady ignoroval, nijak na ně nereflekoval a beze změny dále neuvážlivě pokračoval v nastoleném procesu.**
44. Argumentuje-li obviněný, že návrh směřoval i proti dalším podmínkám, u kterých se ukázal jako nedůvodný, je takový argument bezpředmětný. Stačí být i jen jedna nezákonná zadávací podmínka k tomu, aby Úřad zadávací řízení zrušil. Pokud chtěl obviněný zrušení zadávacího řízení Úřadem předejít, měl podrobit kritické analýze všechny body takového návrhu (ale už i námitek, jakož i vše, co zaznělo v PTK), včas rozpoznat vady zadávacích podmínek a přijmout opatření k nápravě.
45. I se zřetelem na postavení obviněného, jako gestora stavebního zákona, se zřetelem na fakt, že obviněný má k dispozici přední právní profesionály v oblasti veřejného zadávání, a nakonec i se zřetelem na to, o jaký typ vady zadávacích podmínek šlo (tj. že obviněný dodavatelům neposkytl informace zásadní pro sestavení nabídky), nemůže úspěšně obhajoba obviněného, že si do pravomocného rozhodnutí Úřadu ve věci zadávacích podmínek nemohl být jist, jestli zadávací podmínky jsou skutečně vadné, či nikoliv. Zadávací podmínky buď souladné se zákonem jsou, anebo nejsou, a to i bez pravomocného rozhodnutí Úřadu. V tomto případě musela být nezákonnost zadávacích podmínek obviněnému zřejmá.
46. Následně rozhodnutím Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0788/2023/VZ, potvrzeným rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-R0051/2024/VZ, byl obviněnému uložen zákaz plnění smlouvy, jelikož obviněný postupoval v rozporu s § 55 zákona, když zadal veřejnou zakázku v JŘBU, aniž by pro její zadání byly splněny podmínky k použití tohoto druhu zadávacího řízení stanovené zákonem. V rámci těchto dvou správních rozhodnutí již bylo vypořádáno meritum argumentace obviněného, kterou obviněný vznáší i v nyní podaném rozkladu, snad s výjimkou otázky možného ovlivnění výběru dodavatele, neboť ta není rozhodná pro aplikaci § 254 odst. 1 písm. a) zákona, podle kterého Úřad v citovaném správním řízení postupoval.

47. Na základě všeho výše uvedeného je zřejmé, že mezi vadami zadávacích podmínek, které byly předmětem správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0321/2023/VZ, a vznikem krajně naléhavé okolnosti **je příčinná souvislost**.
48. Obviněný v rozkladu namítá, že rozhodné skutečnosti nastaly **nezávisle na jeho vůli**, resp. že šlo o objektivní skutečnosti, které mu nelze přičítat k tíži. S uvedeným tvrzením se nelze ztotožnit z následujících důvodů.
49. Namítá-li obviněný, že Úřad schválil zrušení soutěžních dialogů jako jediné správné řešení, pročez by mu nyní neměl vytýkat použití JŘBU, nelze mu v tom přisvědčit. V daném případě v odpovídajících správních řízeních vedených ve věci zrušení soutěžních dialogů nebylo posuzováno, zda nebylo možné postupovat i jinak a zda by nebylo možné dále s výsledky soutěžních dialogů pracovat. V uvedených řízeních bylo toliko posuzováno, zda z hlediska zákona ob stojí postup zadavatele/obviněného, tj. zda rozhodnutí o zrušení soutěžních dialogů bylo vydáno v souladu se zákonem (Úřad neshledal postup zadavatele jako rozporný se zákonem, resp. uzavřel, že zadavatel byl oprávněn ke zrušení soutěžních dialogů přistoupit). Nelze dovozovat, že Úřad v těchto rozhodnutích „posvětil“ zrušení soutěžních dialogů jako jedinou správnou a možnou variantu postupu. To ostatně Úřadu ani nepřisluší, neboť by tím za zadavatele vyhodnocoval další možné varianty a potenciálně posuzoval jejich vhodnost, aniž by měl dostatečné „vstupní“ informace pro takové posouzení a zároveň by tím zasahoval do autonomie vůle zadavatele. Úkolem Úřadu je toliko posoudit zákonnost zadavatelem zvoleného postupu. Stejně jako Úřad nehodnotí, zda zadavatel nemohl například nastavit hodnotící kritéria lépe či výhodněji, taktéž nehodnotí, zda zadavatelem zvolený postup byl jediný možný.
50. Obviněný dále k tomuto a k časovým okolnostem dodává, že stav krajní naléhavosti nezpůsobil, šlo o objektivní okolnosti, zejména šlo o legislativní změny¹ přinášející zásadní objektivní změnu v koncepci stavební správy, která vedla i k odlišné koncepci informačních systémů DSŘ. Vzhledem k těmto skutečnostem zadavatel nemohl otevřené řízení na komplexní řešení DSŘ včetně jednotného ISSŘ zahájit dříve.
51. Nejprve lze rekapitulovat, že obviněný zahájil otevřené zadávací řízení na DSŘ dne 24. 3. 2023 s tím, že původně stanovená lhůta pro podání nabídek měla skončit dne 1. 5. 2023 (dle opravy zadávací dokumentace nakonec až 11. 5. 2023) a dle harmonogramu (příloha č. 3 návrhu smlouvy na plnění DSŘ) obviněný počítal s uzavřením smlouvy nejpozději dne 15. 6. 2023. Tento časový horizont kratší tří měsíců byl pro realizaci a ukončení zadávacího řízení pro natolik náročnou a rozsáhlou veřejnou zakázku, jakou byla veřejná zakázka DSŘ, výrazně podhodnocený.² Jak již bylo výše uvedeno, obviněný k realizaci DSŘ sice zahájil tři soutěžní dialogy již dne 8. 10. 2021, nicméně na jaře roku 2022 přistoupil k přehodnocení celé koncepce a architektury digitalizace, které vyústilo v jejich zrušení. Jednalo se přitom o přehodnocení z iniciativy samotného obviněného (z důvodu novelizace stavebního zákona), v jehož rámci musel sám zvažovat, zda mu na přípravu, realizaci a úspěšné ukončení otevřené zadávacího řízení na DSŘ bude stačit cca jeden rok (jelikož smlouva na realizaci DSŘ měla být uzavřena nejpozději 15. 6. 2023).

---

¹ Obviněný v bodě 17 rozkladu odkazuje takto na zákon č. 152/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění zákona č. 195/2022 Sb., a některé další související zákony.

² Viz též rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0051/2024/VZ.

52. S argumentací obviněného se nelze ztotožnit. Obviněný se pasuje do role zcela pasivního příjemce instrukcí, bez jakýchkoliv jiných možností postupu a vlivu, jako kdyby nebyl ústředním orgánem státní správy ve věcech územního plánování a stavebního zákona. Přehodnocení vlastní koncepce ze strany obviněného přitom zpravidla nelze považovat za objektivní okolnost, ale naopak půjde o záležitost subjektivní (rozhodnutí zadavatele).
53. Obviněný, jakožto gestor předpisů ve věcech územního plánování a stavebního zákona, má nepochybný vliv na obsah stavebního zákona, a tedy i na nastavení celkového procesu zavádění digitalizace stavebního řízení a její koncepce a může předkládat návrhy novelizace stavebního zákona. Pokud by obviněný vyhodnotil, že stanovený časový rámec pro realizaci předmětu plnění veřejné zakázky nebude dostatečný, mohl se např. pokusit o odložení účinnosti relevantních ustanovení stavebního zákona, která jej zavazují k implementaci dotčených informačních systémů.
54. Právě obviněný, jakožto ministerstvo, pečuje o kvalitu legislativy ve svém oboru, předkládá návrhy na její změny a doplnění a nepochybně smí předložit i případná upozornění na nerealizovatelnost návrhů již podaných či případně též návrh na odklad účinnosti novely zákona. Z tohoto výsadního postavení obviněného je třeba vycházet. Obviněný tak měl jistě možnost významně ovlivňovat, jaká bude podoba digitalizace stavebního řízení a v jakých lhůtách má být realizována. Chtěl-li by se obviněný dovolávat toho, že jej údajně legislativa, kterou má v gesci, jako okolnost objektivní donutila k obstarání plnění ve stanoveném časovém rámci, musel by v prvé řadě prokázat, že na vznik příslušného pravidla neměl jako gestor zákona vliv, tj. například, že mu vláda, resp. parlament vnutily svým rozhodnutím splnit určitou povinnost v určité lhůtě, a to přesto, že obviněný upozorňoval, že takový postup není reálný, anebo že mu tyto subjekty upřely další prodloužení stanovených lhůt i přes upozornění na rizika takového postupu. Pokud v tomto smyslu obviněný ve správním řízení důkazní břemeno neunes, půjde zásadně za ním obsah legislativy, která spadá do jeho gesce, včetně tam stanovených lhůt.
55. Obviněný se však v průběhu správního řízení odkazoval toliko na obsah legislativy (jaká platná pravidla se snažil dodržet), nikoliv však na důvody a kontext jejího vzniku (proč je třeba digitalizaci provést v té které podobě a v určitém, a nikoliv delším časovém horizontu a na čí požadavek je tento horizont právě takový, jaký je). Obviněnému se tedy nepodařilo prokázat, že by za nastavený časový harmonogram digitalizace stavebního řízení odpovídal někdo jiný než on sám.³ Skutečně tedy nejde o okolnosti objektivního charakteru. Lze přitom zdůraznit, že důvody, jimiž zadavatel odůvodňuje oprávněnost postupu v JŘBU, má tvrdit a prokazovat právě zadavatel, tj. zde obviněný.
56. K širšímu kontextu věci lze doplnit, že v období, kdy probíhalo přehodnocování koncepce digitalizace stavebního řízení, obviněný předložil Vládě ČR do připomínkového řízení návrh tzv. věcné novely stavebního zákona.⁴ Tato novela stavebního zákona, spolu s jeho

---

³ Zde lze podotknout, že kroky politického vedení zadavatele se zadavateli přičítají (považují se za jeho kroky). Rozhodnutí takového vedení tedy jdou z pohledu práva veřejných zakázek za zadavatelem, lhotejně zda představují třeba i zásadní obrat v dosavadním směřování, k čemuž zpravidla dochází při změně politického vedení po volbách.

⁴ Jedná se o zákon č. 152/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění zákona č. 195/2022 Sb., a některé další související zákony. Dle informací z Portálu informačního systému ODok Úřadu vlády České republiky předložil obviněný návrh dotčeného zákona dne 7. 4. 2022 a finální návrh ze dne 31. 10. 2022 byl předložen Poslanecké sněmovně dne 1. 11. 2022, blíže srov. <https://odok.cz/portal/veklep/material/KORNCD9C8636/>.

tzv. odkládací novelou,⁵ zakotvuje postupný náběh aplikace stavebního zákona do praxe za pomoci přechodného období. Takové přechodné období mohl zadavatel, jakožto ústřední orgán státní správy ve věcech územního plánování a stavebního zákona,⁶ do jehož výlučné pravomoci spadá příprava návrhů zákonů v jeho gesci, přizpůsobit svým aktuálním postupům a potřebám s ohledem na realizovatelnost vhodného zadávacího řízení. Takovýto postup ovšem obviněný nezvolil, ani netvrdil a neprokázal, že by mu to nebylo umožněno. Okolnosti postupu obviněného před zahájením otevřeného řízení však mohou být posouzeny pouze jako zasazení problému do kontextu, protože k okamžiku jeho zahájení se obviněný krajně naléhavé situace nijak nedovolával a měl za to, že je schopen v daném čase toto řízení dokončit.

57. Když obviněný zjistil časovou nerealizovatelnost pro zadání zakázky (a všech souvisejících úkonů), dozajista mohl zahájit jednání v tom smyslu, že legislativa je nastavena nevhodně a že on sám jako zadavatel dotčených veřejných zakázek není schopen dostát navrhovaným lhůtám v souladu s požadavky zákona. V rozkladu, ani v jiných podáních v tomto řízení ovšem obviněný nepředložil žádné důkazní prostředky, které by naznačovaly, že by se snažil situaci krajní naléhavosti zvrátit, nebo jakýmkoliv způsobem řešit či upravit tak, aby řádně dostal postupu v souladu se zákonem. V tomto případě je totiž situace specifická tím, že mělo dojít ke spuštění nového informačního systému. Jeho datum sice obviněnému ukládal zákon, ale dosavadní způsob vedení stavebního řízení nebyl v situaci, kdy by odložení spuštění systému nového, vedlo k nemožnosti plnit povinnosti dle stavebního zákona (za předpokladu odkladu účinnosti). To ostatně dokazuje současný stav řešení problémů s DSŘ. Rovněž nebylo zjištěno, a obviněným ani jakkoliv tvrzeno ani obviněným doloženo, že by se obviněný snažil aktivně upozorňovat na časovou tíseň, potažmo (ne)realizovatelnost ohledně veřejné zakázky a aktivně by k tomuto vystupoval. Nad rámec nutného lze dodat, že z vystupování obviněného lze naopak seznat, že měl ambici „za každou cenu“ dostát původně stanovenému plánu, a to bez ohledu na okolnosti.⁷
58. Skutečnost, že samotné soutěžní dialogy byly zahájeny včas, nemůže změnit nic na tom, že obviněný se následně sám rozhodl je zrušit a přistoupil k realizaci otevřeného řízení bez dostatečné časové dotace, navíc s nezákonně stanovenými zadávacími podmínkami.

⁵ Jedná se o zákon č. 195/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon.

⁶ Blíže srov. § 14 odst. 1 a § 24 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky.

⁷ K tomuto viz např. prezentaci k digitalizaci stavebního řízení ze dne 22. 11. 2023 dostupnou na stránkách obviněného <https://mmr.gov.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/digitalizace-stavebniho-rizeni-v-cr/aktuality/prezentace-k-digitalizaci-stavebniho-rizeni>, kde se uvádí: „Jediným možným řešením aktuální situace bylo zajištění digitalizace formou jednacích řízení bez uveřejnění.“ Nebo jen strohé prohlášení, že se obviněný do dané situace nedostal vlastní vinou tamtéž: <https://mmr.gov.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/digitalizace-stavebniho-rizeni-v-cr/aktuality/shrnuti-aktualniho-stavu-digitalizace-stavebniho-r>, nebo tiskovou zprávu na <https://mmr.gov.cz/cs/ostatni/web/novinky/mmr-predstavilo-dodavatele-klicove-soucasti-digita>, kde se uvádí: „Jde o klíčovou prioritu vlády, kterou není možné vzhledem k jejímu významu pro stavebnictví a ekonomiku odkládat“.

Výhrady ke stanovenému termínu nebyly komunikovány ani do médií, viz např.: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-politika-bartos-ujistoval-vladu-ze-stihne-digitalizaci-stavebniho-rizeni-247716>, nebo <https://www.novinky.cz/clanek/ekonomika-termin-digitalizace-stavebniho-rizeni-v-ohrozeni-bartos-sahl-k-nouzovemu-reseni-40451750>, příp. <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/digitalizace-stavebniho-rizeni-bartos/r~1af8ea86822211ee9ae20cc47ab5f122/>.

Tento argument by bylo možno zvažovat pouze v případě, že by obviněný řízení se soutěžním dialogem nebyl zrušil.

59. Stejně tak skutečnost, že teprve dne 15. 11. 2022 bylo vydáno souhlasné stanovisko OHA k celkové architektuře digitalizace stavebního řízení a územního plánování, nemůže v této souvislosti hovořit ve prospěch obviněného. I tuto okolnost – nezbytnost požádat a získat toto stanovisko – měl obviněný při změně celkové koncepce digitalizace zohlednit ve svých úvahách o reálnosti včasného zahájení a úspěšného ukončení otevřeného řízení, tzn. opět se jedná o důsledek jeho vlastní činnosti.
60. Dále též obviněný argumentuje tím, že otevřené řízení nemohl zahájit v takovém předstihu, aby do jeho harmonogramu vměstnal i přezkum před Úřadem. K tomuto lze ve shodě s Úřadem uvést, že pokud již skutečnost, že zadávací řízení je napadeno návrhem u Úřadu, způsobuje, že zadavatel nebude moci realizovat předmět veřejné zakázky v termínech, které předpokládal, znamená to, že zadavatel nezahájil zadávací řízení včas. Odpovědný zadavatel musí počítat s možností, že jeho postup bude podroben přezkumu.
61. Lze tedy uzavřít, že obviněný vznik krajně naléhavé okolnosti skutečně způsobil sám tím, že v předchozím otevřeném řízení pro veřejnou zakázku DSŘ a při jeho přípravě postupoval v rozporu se zákonem. Tento rozpor se zákonem spočíval v nezákonném nastavení zadávacích podmínek otevřeného řízení. V kontextu pozdního zahájení tohoto zadávacího řízení pak vedl ke vzniku naléhavé situace, s odkazem na niž obviněný obhájuje použití JŘBU. Shodný závěr přitom předseda Úřadu vyslovil i v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0051/2024/VZ (bod 54 odůvodnění), kde šlo o shodný skutkový stav ohledně uzavření smlouvy.

K odlišnostem od řízení o zákazu plnění smlouvy (bod 27 rozkladu)

62. Obviněný též argumentuje, že Úřad hojně odkazuje na závěry rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0788/2023/VZ a sp. zn. ÚOHS-R0051/2024/VZ a vychází z nich, přičemž uvádí, že v přestupkovém řízení se nejedná o totožnou otázku, jaká byla posuzována v řízení o uložení zákazu plnění smlouvy.
63. Předně lze uvést, že je pravdou, že řízení o přestupku, tj. nynější řízení, je odlišné od vedeného správního řízení o zákazu plnění smlouvy. Nicméně je nutné dodat, že zaprvé skutková podstata přestupku, za jejíž spáchání je obviněný stíhán, je skutkovou podstatou odkazovací, přičemž s podmínkami pro uložení zákazu plnění dle § 254 odst. 1 písm. a) zákona se Úřadem vymezené porušení zákona v otázce porušení zákona materiálně vzato překrývá⁸ (a dále obsahuje ještě další znak potenciality ovlivnění výběru). Obě řízení pak vycházejí z totožného skutkového stavu a je jenom logické, že opakují shodná zjištění a částečně shodné závěry odvíjející se od totožných skutkových událostí. Uvedené je též plně v souladu se zásadou legitimního očekávání, když by bylo právě v rozporu s touto zásadou, kdyby bylo v případě shodného skutkového stavu rozhodnuto jinak.

---

⁸ Úřad porušení zákona, které v nyní posuzovaném případě představuje znak skutkové podstaty přestupku, vymezil jako použití JŘBU za nedodržení podmínek stanovených zákonem (porušení § 55 a § 63 odst. 5 zákona). Ustanovení § 254 odst. 1 písm. a) zákona pak spočívá v nedodržení povinnosti uveřejnit zahájení zadávacího řízení, ačkoliv toho dle zákona bylo třeba. Použití jednacího řízení bez uveřejnění, jehož zahájení se ze zjevných důvodů neuveřejňuje, za nesplnění zákonných podmínek k tomu stanovených, je jinými slovy řečeno to samé.

64. Ovšem lze dodat, že Úřad v napadeném rozhodnutí, a též i v tomto rozhodnutí, vedl řízení o přestupku řádně, postupoval zcela v souladu se zákonem i se správním řádem, zjišťoval a posuzoval rozhodné skutečnosti, přičemž bylo řádně posuzováno, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku. Uvedené vyplývá jak z odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak i z odůvodnění tohoto rozhodnutí.

K námitce nepřípadnosti prosazování legislativní změny stavebního zákona Úřadem

65. Obviněný v bodě 53 a násl. rozkladu namítá, že považuje za nepatřičné, že mu Úřad přičítá k tíži snahu o splnění termínů uložených mu právní úpravou a neprosazení změny/odložení účinnosti, čímž Úřad překračuje svou pravomoc. Tuto námitku je nutné odmítnout.
66. K tomuto lze odkázat na skutečnosti shora uvedené v tomto rozhodnutí a jen stručně lze doplnit, že Úřad i předseda Úřadu postupovali zcela v souladu se zákonem i správním řádem, když posuzovali všechny zjištěné skutečnosti, hodnotili podklady podle své úvahy, přičemž pečlivě přihlíželi ke všemu, co vyšlo v řízení najevo (§ 50 odst. 4 správního řádu). Úřad i předseda Úřadu v tomto řízení o přestupku řádně zjišťovali skutkový stav, když mimo jiné bylo potřebné zjistit a zhodnotit, zda obviněný krajně naléhavou okolnost mohl předvídat a zda ji způsobil. Nepochybně při tomto procesu lze posuzovat i případnou pasivitu obviněného nebo otázku, zda mohl obviněný učinit nějaké kroky pro odvrácení vzniku krajně naléhavé situace. V řízení o přestupku je totiž Úřad povinen zjistit všechny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného. Obviněný se v první řadě sám dovolával údajně objektivních okolností spočívajících v požadavcích plynoucích ze stavebního zákona. Úřad při vypořádání těchto námitek musel posoudit vztah obviněného a předmětné legislativy, aby dokázal učinit závěr, zda jde o okolnosti skutečně objektivní, či nikoliv. Navíc otázka, zda měl obviněný v nynějším případě možnost pokusit se odvrátit vznik, resp. následky již vzniklé krajně naléhavé okolnosti, a tím pádem i nutnost použití JŘBU, a zda se o to skutečně pokusil, byla pro obviněného v tomto řízení o přestupku zásadní, protože její řešení bylo schopno ovlivnit jeho výsledek minimálně v rovině výměry správního trestu.
67. Nutno dodat, že úvahy o tom, zda se mohl obviněný zasadit o odložení účinnosti příslušného pravidla stavebního zákona, které mu stanovilo finální termín realizace digitalizace stavebního řízení, se v napadeném rozhodnutí objevují jak v části týkající se otázky spáchání přestupku (viny, bod 77 napadeného rozhodnutí), tak i v části týkající se správního trestu (bod 128 napadeného rozhodnutí). Nejde nicméně o tzv. dvojí přičítání, jak by se mohlo na první pohled zdát. Totiž v části týkající se spáchání přestupku jsou tyto úvahy vedeny pouze ve smyslu, že obviněný nebyl k použití JŘBU přinucen vnějšími objektivními okolnostmi, ale obstarání předmětného plnění bylo ovlivněno událostmi, které byly toliko v jeho moci a na něž mohl reagovat, ale neučinil tak. Nejde tedy o zohlednění této otázky již v rámci posouzení způsobení krajně naléhavé okolnosti, ale spíše o úvahu k vyvrácení obhajoby obviněného.

K námitce porušení zásady legitimního očekávání

68. Obviněný též namítá (body 55 a násl. rozkladu) porušení zásady legitimního očekávání a nedůvodný odklon od judikatury i správní praxe Úřadu. Uvedené námitce nelze přisvědčit.
69. Skutkové okolnosti případů namítaných obviněným (tj. rozhodnutí ve věcí správních řízení vedených pod sp. zn. ÚOHS-S0081/2021/VZ a ÚOHS-S0089/2021/VZ, v navazujících řízeních

o rozkladech vedených pod sp. zn. ÚOHS-R0117/2021/VZ a ÚOHS-R0126/2021/VZ a navazujících rozsudků Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 Af 75/2021, 29 Af 74/2021 a 29 Af 42/2022) vykazují celou řadu odlišností.

70. Vedle neporovnatelných délek prodlení, která v šetřeném případě a v případě obviněného MPSV nastala, je to právě již shora zmiňované vlastní přehodnocení dosavadní koncepce DSŘ ze strany samotného obviněného. Nejedná se o objektivní okolnosti, které by nastaly nezávisle na jeho vůli (jako v případě zadavatele MPSV), jak bylo detailně rozebráno výše, ale o jeho cílený postup, v jehož rámci musel obviněný uvažovat rovněž o časové zvládnutelnosti nových zadávacích řízení. Obviněný, jakožto gestor stavebního zákona, měl takříkajíc „věci ve svých rukou“ mnohem více než zadavatel MPSV. Současně je nutné brát v potaz to, že zadavatel MPSV své otevřené řízení (na které pak byl nucen navázat prostřednictvím JŘBU) realizoval již jako určité řešení jiné krajně naléhavé situace, když se mu v rámci zadávacího řízení IS DAV II⁹ nepodařilo uzavřít smlouvu na realizaci kýžené veřejné zakázky. V tomto případě je pak zásadním fakt, že ačkoliv povinnost uvést do provozu nový IS DSŘ je dána zákonem, bylo v moci zadavatele vyvinout tlak na posun takového termínu, tedy na změnu zákona, což nebylo nemyslitelné, neboť záleželo toliko na politické vůli takovýto termín stanovit. Nešlo o okolnosti objektivního, resp. technického rázu. Oproti tomu v případě MPSV šlo o existující systém na výplatu sociálních dávek, jenž musel zůstat funkční, a tamní zadavatel byl povinen jeho funkčnost dále zajišťovat a nemohl splnění takového úkolu nijak legislativně odložit. Nešlo o zprovoznění nového systému, který by měl nahradit stávající, sice méně vyhovující, ale stále funkční, jako je tomu v posuzovaném případě.
71. Rovněž ohledně namítaných závěrů v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0141/2016/VZ-49363/2016/322/LKa ze dne 16. 12. 2016 lze shodně s Úřadem uzavřít, že se jednalo o skutkově odlišný případ, jak bylo uvedeno i v bodě 83 napadeného rozhodnutí. Nutno taky upozornit na následující část bodu 36 odůvodnění odkazovaného rozhodnutí: *„Vzhledem k tomu, že v době zahájení jednacího řízení bez uveřejnění nebylo ve věci zadávacího řízení původní veřejné zakázky s obdobným předmětem plnění Úřadem ještě pravomocně rozhodnuto, nemohl zadavatel zadávací řízení původní veřejné zakázky zrušit vzhledem k očekávání pravomocného skončení probíhajícího správního řízení.“* Z této části je patrné, že rozhodnutí bylo vydáno ještě za předchozí právní úpravy, která důvody zrušení zadávacího řízení pojímala přísněji než úprava nynější. Z toho v odkazovaném rozhodnutí vyplynul důraz na vyčkání pravomocného rozhodnutí o zrušení původního zadávacího řízení. Nynější právní úprava nicméně umožňuje zrušení zadávacího řízení i z důvodu, že se v zadávacím řízení zadavatel dopustil porušení zákona. K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2023, č. j. 10 As 23/2021 – 56. Je-li takové porušení dostatečně intenzivní a nelze-li jej napravit jinak, lze jej totiž subsumovat pod ust. § 127 odst. 2 písm. d) zákona jako důvod zvláštního zřetele hodný, způsobený zadavatelem. Odkazované rozhodnutí vychází tedy jak z odlišného skutkového stavu, tak i z odlišné právní úpravy, a proto jeho závěry nelze v nynějším případě aplikovat.

⁹ V podobnostech blíže srov. např. rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0117/2021/VZ, č. j. ÚOHS-33371/2021/162/BVÍ ze dne 5. 10. 2021, v němž jsou rozvedeny všechny podrobnosti dotčeného případu.

72. Pro aplikaci JŘBU a naplnění jeho podmínek je potřeba aplikovat restriktivní výklad, jak již bylo uvedeno výše i v napadeném rozhodnutí. Nelze přitom shledat, že by výklad ze strany Úřadu byl restriktivní až příliš, resp. že by Úřad podmínku nezpůsobení krajně naléhavé situace obviněným vykládal jinak než v dosavadních rozhodnutích. Každý případ je unikátní svými skutkovými okolnostmi, které determinují rozhodnutí Úřadu.
73. Napadené rozhodnutí nevybočuje ze zásady legitimního očekávání, jak namítá obviněný, naopak obviněný musel v souladu s ustálenou judikaturou i rozhodovací praxí Úřadu očekávat, že podmínky realizace JŘBU budou ze strany Úřadu podrobeny přísné kontrole a budou vykládány restriktivním způsobem. Jak již bylo uvedeno i výše, právě s ohledem na zásadu zákonnosti a legitimního očekávání lze akcentovat, že závěry v nynějším řízení jsou v souladu se závěry rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0788/2023/VZ a sp. zn. ÚOHS-R0051/2024/VZ a navazují též na závěry rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-45805/2023/163 ze dne 20. 11. 2023, které potvrdil i Krajský soud v Brně rozsudkem č. j. 62 Af 2/2024-144 ze dne 3. 10. 2024. Neboť jak citoval i obviněný v bodě 64 rozkladu, dle judikatury „*pokud v okamžiku rozhodování správního orgánu existují jiná jeho rozhodnutí pojednávající o skutkově týchž či obdobných případech, je nutno chránit víru účastníků, že správní orgán bude také v jejich případě rozhodovat stejným způsobem*“.

K námitce stran absence vlivu na výběr dodavatele ekonomické výhodnosti nabídky

74. Obviněný dále namítá, že svým jednáním nemohl ovlivnit výběr dodavatele, vybraný dodavatel byl osloven na základě výsledku otevřeného řízení. Obviněný rovněž namítá (bod 24 rozkladu), že nelze usuzovat, že by druhý z účastníků otevřeného řízení byl ochoten uzavřít v JŘBU smlouvu, nadto za pro něj méně výhodných cenových podmínek, než jaké nabízel v otevřeném řízení.
75. Tato argumentace obviněného je ovšem mylná. V případě veřejné zakázky nelze uvažovat pouze takovým způsobem, že stav dle předchozího otevřeného řízení je určující pro JŘBU.
76. Jednak je to z důvodu, že otevřené řízení mělo předem stanovené podmínky, na jejichž základě se právě potenciální zájemci rozhodovali, zda se za daných okolností (technických, časových, ekonomických, personálních atd.) a jejich konfigurace budou o veřejnou zakázku ucházet, či nikoliv, přičemž podmínky veřejné zakázky jsou odlišné. Nelze tedy utvořit závěr, že na základě úvahy o podmínkách jiné veřejné zakázky, by neměli jiní, nebo i titíž potenciální dodavatelé zájem o účast v zakázce s jiným (upraveným) předmětem plnění, za jiných okolností. Za druhé nelze opomenout, že dle rozhodnutí Úřadu nastavil obviněný předmětné zadávací podmínky otevřeného řízení v rozporu se zákonem. Tato skutečnost mohla taktéž nepochybně ovlivnit účast potenciálních dodavatelů již v otevřeném řízení, resp. je odradit, a s pravděpodobností hraničící s jistotou se tak i stalo, neboť tito dodavatelé v rámci předběžných tržních konzultací dali zadavateli najevo, že jsou zadávací podmínky v několika bodech problematické. Nadto na trh v tak dynamickém odvětví mohli v uplynulém čase přibýt i další možní uchazeči.
77. Jak uvedl i Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 2/2024-144 ze dne 3. 10. 2024: „*Celková doba plnění závazku (termín zahájení, termín ukončení a celková doba plnění) je přitom jednou z klíčových okolností, které ovlivňují nejen úvahy dodavatele o tom, jak bude jeho nabídka vypadat, nýbrž i o tom, zda ji vůbec podá. Zájem dodavatelů o konkrétní veřejnou zakázku*

je totiž odvislý od posouzení, zda v době realizace veřejné zakázky budou disponovat dostatečnými personálními, časovými, technickými i finančními kapacitami, tj. od posouzení, zda budou schopni veřejnou řádně realizovat a dokončit“. Jak tedy uvádí soud, jedním ze stěžejních faktorů je též i samotný termín zahájení plnění zakázky, tj. není nerozhodné, zda by šlo o zahájení plnění v roce 2023 (tj. otevřené řízení DSŘ), nebo v roce 2024 dle smlouvy.

78. Rovněž co se týká cenové kalkulace, nelze na tuto otázku nazírat pouze povrchně, jak činí obviněný. Celková cenová kalkulace v případě veřejné zakázky je výsledné číslo, do jehož výpočtu vstupuje celá řada proměnných. Obviněný přitom srovnává nabídkovou cenu druhého účastníka otevřeného řízení (tj. cenu za celý, nezúžený předmět zakázky DSŘ) a cenu smlouvy uzavřené v nyní posuzovaném JŘBU. Je též důležité poznamenat, že obviněný vymezil předmět veřejné zakázky DSŘ natolik nekonkrétně (srov. body 236 – 259 rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0321/2023/VZ), že dodavatelé neměli najisto postaveno, jaké nabízené řešení budou moci obviněnému dodávat, resp. jaké přijme, takže nemohli kvalifikovaně zpracovat své nabídky a stanovit své nabídkové ceny. Jelikož potenciální zájemci neměli jistotu, který z produktů bude vybrán, nemohli být schopni relevantně nabídku nacenit. Obviněný tedy srovnává nesrovnatelné.
79. Jak bylo uvedeno i v napadeném rozhodnutí, v daném případě mělo protiprávní jednání obviněného potenciální vliv na výběr dodavatele. K naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona postačuje i potenciální ovlivnění výběru dodavatele.¹⁰ Nelze souhlasit s obviněným, že by šlo o formalistický přístup, dikce zákona je jasná.

K výroku II napadeného rozhodnutí – námitka nepřiměřené výše uložené pokuty

80. Dle obviněného je výše pokuty uložené výrokem II napadeného rozhodnutí excesivně vysoká a není dostatečně odůvodněná.
81. S danou námitkou se nelze ztotožnit. Předně lze uvést, že výrok II napadeného rozhodnutí, tj. uložení pokuty byl v napadeném rozhodnutí řádně odůvodněn, a to v bodech 114 a násl. napadeného rozhodnutí, na těchto závěrech lze přitom setrvat a v detailu na ně lze odkázat.
82. Obviněný se dopustil přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž mu původně byla příkazem uložena pokuta ve výši 1 200 000 Kč, která mu byla následně snížena napadeným rozhodnutím o 200 000 Kč.
83. Celková cena veřejné zakázky dle uzavřené smlouvy činí částku 31 271 621 Kč bez DPH, tj. 37 838 661,41 Kč vč. DPH, a tedy stanovená pokuta ve výši 1 000 000 Kč činí pouhých cca 2,64 % ceny veřejné zakázky s DPH a 26,4 % horní hranice pokuty (10 % ceny veřejné zakázky vč. DPH). Uloženou výši pokuty tedy nelze vnímat jako „excesivně vysokou“.

¹⁰ Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 78/2012-28 ze dne 25. 7. 2013, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 134/2016-39 ze dne 24. 4. 2019: „V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu zdůraznit, že z dikce ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách plyne, že ke spáchání deliktu dojde, i pokud porušením zákona zadavatel pouze mohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky. Postačí tedy pouhá potencialita podstatného ovlivnění výběru nejhodnější nabídky“.

84. Jak uvádí komentářová literatura¹¹: „Výše pokut je v souladu s dosavadní úpravou, přičemž odráží naplnění všech rozhodných hledisek, a to, že pokuta je nastavena v takové výši (...), která je přiměřeně přísná a má i odrazující efekt (preventivně-represivní funkce) tak, aby dostatečným způsobem odrážela typovou závažnost porušených právních povinností“.
85. V nynějším případě jde o přešůpek závažný, jehož následkem je zásadní omezení hospodářské soutěže o veřejnou zakázku.
86. Pokud tedy obviněný odkazuje na částky uložených pokut v jiných případech, lze uvést, že každé rozhodnutí a stanovení výše pokuty je individuální a pokuta musí být individualizovaná a řádně odůvodněna. Při stanovení výše pokuty se přitom zohledňuje řada skutečností, okolností i celkový kontext případu. Samotné stanovení výše pokuty je správním uvážením, když zákon (zde § 268 odst. 2 písm. a) zákona) předepisuje pouze horní hranici této částky v procentech. Nelze tedy jaksi paušálně poměřovat částky stanovených pokut v jiných řízeních bez ohledu na posouzení rozhodných skutečností. Z výčtu odkazovaných případů uvedeného v bodě 86 lze vyčíst, že namítané pokuty se pohybují mezi 12,89 % a 22,36 % horní hranice sazby pokuty. Nyní uložená pokuta je tedy sice vyšší než ty, které obviněný zmiňuje, nepřekračuje je nicméně nijak excesivně. Naopak, obviněným zmiňovaná rozhodnutí pocházejí z let 2017, 2018, 2020 a jedno i z roku 2022. Jde tedy obecně dnes již o ne zcela „čerstvé“ rozhodnuté případy. Zvýšení pokuty oproti odkazovaným případům tak odpovídá obecně platnému jevu zvyšování pokut ukládaných správními orgány, jak zmínil i Úřad.
87. Jak Úřad uvedl i v bodě 125 napadeného rozhodnutí, s ohledem na závěry rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0113/2024/VZ ze dne 22. 7. 2024, byla obviněnému snížena pokuta z důvodu, že obviněnému nelze při ukládání pokuty k tíži přičítat jeho postavení coby gestora legislativy v oblasti veřejných zakázek. Ovšem lze i nadále setrvat na tom, že jako k přitěžující okolnosti lze přihlídnout k tomu, že právě v gesci obviněného leží i problematika stavebního řízení a územního plánování, vč. digitalizace stavebnictví a agendy územně a stavebně správní, přičemž dle výše uvedeného nebylo zjištěno, že by se obviněný pokusil iniciovat změnu zákonných termínů pro nabytí účinnosti novely, nebo se snažil jinak zvrátit krajně naléhavou okolnost. Lze uvést, že obecně by bylo pro každého zadavatele přitěžující okolností, pokud neupozorní subjekty odpovědné za obsah legislativy (v případě obviněného vládu, resp. skrze ni parlament), že není schopen dostat zákonným lhůtám s určitým konkrétním úkolem, který zákon nově zavádí, ačkoliv je k tomu oprávněn. Tím spíše je takové jednání ještě závažnější, že v daném případě jde o obviněného, který je gestorem stavebního zákona, od něž se očekává, že bude usilovat o naplnění úkolů ve stavebním zákoně zakotvených a v tam stanovených lhůtách a že bude účinně předcházet situacím, že se tyto úkoly realizovat nepodaří, v důsledku čehož vznikne mezi subjekty stavebnímu zákonu podřízenými značná právní nejistota. Je tedy v jiné pozici zadavatel, který má ve své pravomoci navrhopvat změnu zákona, jenž je v jeho gesci, než zadavatel, který zákon pouze aplikuje. Na obviněného lze tedy ve smyslu uvedeného nahlížet přísněji.
88. Přitom Úřad v napadeném rozhodnutí zohlednil i polehčující okolnosti ve prospěch obviněného. K těmto polehčujícím okolnostem je ovšem nutno dodat, že jejich význam je toliko omezený. Pokud jde o předchozí realizaci otevřeného řízení, obviněný se v jeho rámci

---

¹¹ ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1558.

dopustil nezákonného nastavení zadávacích podmínek, vinou čehož mu vznikla právě potřeba postupovat v JŘBU. Navíc i vinou nezákonně nastavených zadávacích podmínek proběhla i v tomto otevřeném řízení soutěž o zakázku pouze v omezeném rozsahu. Dále pokud Úřad ve prospěch obviněného zohlednil, že se nacházel v situaci, kdy jej blížící se datum nabytí účinnosti stavebního zákona stavělo do pozice, ve které byl nucen pružně rozhodovat o dalším postupu, jenž by směřoval k dodání a následnému spuštění informačních systémů, které stavební zákon v § 267 odst. 2 předvídá. Uvedená okolnost má, jak bylo i Úřadu zjevné, původ ve vlastním postupu obviněného. Této situaci, kterou Úřad zohlednil jako polehčující okolnost, mohl obviněný efektivně předejít lepším plánováním postupu při realizaci digitalizace stavebního řízení či pokusem o odložení lhůt stanovených stavebním zákonem. O tom, zda je uvedená okolnost skutečně polehčující, lze proto mít významné pochybnosti. S ohledem na to, že v řízení o rozkladu nelze uložit pokutu přísnější, je však již tato otázka celkem bezpředmětná. Každopádně nelze tvrdit, že by s odkazem na uvedené okolnosti byla uložena pokuta nepřiměřená.

89. Úřad tedy řádně zohlednil zjištěné skutečnosti, přičemž uložil předmětnou pokutu zcela v souladu se zákonem a v přiměřené výši.
90. **Lze zopakovat, že bylo konstatováno, že v daném případě obviněný krajně naléhavou okolnost, v jejíž důsledku zvolil cestu zadání veřejné zakázky formou JŘBU, způsobil sám svým dosavadním nezákonným postupem, který předcházel zadání veřejné zakázky. Objektivní okolnosti pro zvolení postupu formou JŘBU v daném případě nebyly shledány.**
91. **S ohledem na výše uvedené lze dále uzavřít, že v daném případě nedošlo k nesprávnému právnímu posouzení věci a lze opakovaně uvést, že v daném případě se obviněný dopustil přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona. Úřad v napadeném rozhodnutí řádně vymezil znaky skutkové podstaty přestupku, posoudil všechny okolnosti případu a uložil pokutu přiměřenou těmto okolnostem za současné individualizace trestu.**
92. Dle výše uvedeného lze tedy souhrnně uvést, že námitky obviněného uvedené v rozkladu nebyly shledány důvodnými. Napadené rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu se zákonem.

VI. Závěr

93. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v posuzovaném případě v souladu se zákonem, správním řádem a zákonem o odpovědnosti za přestupky, je třeba uzavřít, že jsou dány podmínky pro potvrzení napadeného rozhodnutí a pro zamítnutí rozkladu, a to z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy